

עפ"ת 53693/11/18 - עדי טדלה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 53693-11-18 טדלה נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטת חיה זנדברג
מערער עדי טדלה
נגד מדינת ישראל
משיבה
פסק-דין

ערעור על פסק-דינו של בית-משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' השופט ארנון איתן) בתת"ע 5152-01-18 מיום 7.10.2018.

כתב האישום

- נגד המערער הוגש כתב אישום, ובו נטען כי המערער נהג ברכב ביום 27.10.2017 בשעה 09:32 כשרישיון הרכב פקע וללא פוליסת ביטוח בת תוקף, עבירות לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] ולפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.
- המערער כפר בעובדות כתב האישום, והתיק נקבע להוכחות.

פרשת ההוכחות

- בפרשת ההוכחות העיד מטעם המדינה השוטר שרשם את הדו"ח. השוטר הגיש את הדו"ח, בו נאמר כי: "בהיותי בסיור שגרתי הבחנתי בנהג הנ"ל שנהג לא חגור. נסעתי אחרי הרכב כאשר קשר עין רצוף עד לעצירתו. הנ"ל היה לבדו ברכב והתבקש להציג רישיונות. בבדיקה הרכב לא בתוקף מתאריך 20.9.11 ורישיון הנהיגה גם לא תקף מתאריך 15.1.16. כמו כן הנ"ל לא היה חגור".
- תגובת המערער כפי שנרשמה על ידי השוטר בדו"ח הייתה: "אני נוהג רק ביישוב, טענו שאני חייב כסף ויש דיונים בבית משפט".
- בעדותו מסר השוטר תחילה שאינו זוכר את המקרה, אך לאחר שעייין בדו"ח הוסיף ואמר כי "עכשיו אני חושב שאני זוכר את האירוע, הנאשם גר בסמוך לקראוונים, נעשתה בדיקה והתברר שאין לו רישיון נהיגה ורישיון רכב, לא היה משהו חריג, ראיתי אותו בלי חגורה".
- בחקירתו הנגדית התייחס השוטר לכך שבדו"ח רשום כי העבירה בוצעה ב"כניסה לאהבת ישראל" שבכוכב יעקב בשעה שלטענת המערער אין רחוב בשם "אהבת ישראל" ביישוב כוכב יעקב, אלא הרחוב המדובר שייך לתל ציון. תשובת השוטר הייתה "מבחינתנו כוכב יעקב ותל ציון זה אותו הדבר".
- כמו כן, השוטר הכחיש מכל וכל את טיעוני המערער בדבר מניע פסול שהיה לו ברישום הדו"ח:

"ת. לא נכון, לא קשור לאתיופי או לא, ברגע שעשית עבירה אני אוכף אותה.

ש. אם עצרת אותי באמצע הדרך ניחא אבל באת לתוך הבית שלי.

ת. לשאלת בית המשפט האם הגעתי לביתו של הנאשם, אני משיב שזה מתחם של קראוונים, עובדה שלא נתתי לו דו"ח על חגורה, רק על רישיון הרכב. הנאשם נהג בכל מקרה, אני נסעתי אחריו עד שהוא נעצר, אני ראיתי אותו, אני ניגשתי אליו בתוך הרכב".

8. לאחר עדותו של השוטר, העיד המערער להגנתו. ואלו דבריו:

"כשהשוטר שאל אותי למה הרכב שלי בלי רישיון, עניתי לו שיש לי בעיות בבית משפט ולכן אין לי רישיון, לבוא ולהאשים אותי האשמה. עובדתית רישיון הרכב לא היה בתוקף באותו הזמן. זה היה ביום שישי בבוקר, בערך בתשע ומשהו, הייתי ליד הבית עם הבת שלי, הגיעה טויוטה לבנה, הוא ועוד שוטר שאני מכיר אותו, ביקשו רישיונות, נכנסתי לבית, הבאתי רישיונות, בסיוור שגרתי אפשר לבקש את זה, אני גם הייתי שוטר, יש לשוטר את הסמכות להגיד אתה מוזהר ולתת לאדם ללכת, לא לבוא לבית שלי ולבקש רישיונות, אני מתכוון כשוטר, אם ראיתי אזרח שעשה עבירה תנועה קלה, אני יכול להזהיר אותו, אבל במקרה זה לא עשיתי שום עבירה, הוא הגיע אליי הביתה, ביקש רישיונות. השוטר הסתכל עליי שם כאילו רצחתי מישהו, אפילו השוטר השני אמר לי בוא, בוא לפה" (עמ' 5-6 לפרוטוקול).

"ת. הוא עמד בפתח, בית קרקע, בדיוק בכניסה יש כביש, הם באו מתל ציון, נכנס, עמד שם, ביקש ממני רישיונות וכשבאתי לידו להביא לו את הרישיונות, הוא אמר לי תעבור לצד השני.

ש. אז האירוע היה בכביש?

ת. בבית, בכביש ליד הבית, הרכב הוא החנה אותו ליד הבית, איפה שאני בונה את הסוכה, הוא ביקש ממני לעבור לצד השני של הרכב" (עמ' 6 לפרוטוקול).

"[שאלת בית-המשפט]: כמה זמן הרכב לא בתוקף?

ת. משנת 2011 לא יכולתי לחדש אותו כי פרצו לי לבית ובשנת 2014 הודיעו לי שאני לא יכול לחדש את הרישיון בגלל חוב ועד היום הרכב מושבת".

הכרעת הדין

9. בית-המשפט קמא, לאחר ששמע את העדויות, החליט להרשיע את המערער בעבירה שיוחסה לו. בית-המשפט קמא קבע כי "החלטתי לקבל את גרסתו של השוטר ולדחות את גרסת הנאשם כבלתי נאמנה" (פסקה 5 להכרעת הדין). בית-המשפט קמא הוסיף וציין כי תגובתו של המערער, כפי שנכתבה על-ידי השוטר על אתר, מבססת אף היא ראייה נגד המערער, שכן התשובה כללה נתונים ש"יכולים להיות רק בידעת הנאשם ואין ספק כי השוטר כתב אותם בהסתמך על דבריו של הנאשם ולא מידיעתו האישית" (פסקה 7 להכרעת הדין).

10. בית-המשפט קמא הוסיף וקבע כי לא הוכח שהשוטר פעל ממניעים פסולים:

"התרשמתי מעדות השוטר כעדות מתונה וסדורה, לא התרשמתי כי השוטר פעל ממניעים זרים כפי שניסה להציג זאת הנאשם" (סעיף 8 להכרעת הדין).

11. מטעמים אלו, ולאחר שהזהיר עצמו כי מדובר בעדות יחידה, הרשיע בית-המשפט קמא, כאמור, את המערער בעבירות שיוחסו לו.

גזר הדין

12. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש נגזר דינו של המערער לקנס בסך 1,500 ₪, 30 ימי פסילה, וכן פסילה על תנאי.

13. על פסק-דין זה הוגש הערעור הנוכחי.

הערעור

עמוד 2

14. בערעורו טען המערער בהרחבה כי בית-המשפט קמא טעה בשעה שנתן אמון בעדותו של השוטר ודחה בחוסר אמון את עדותו שלו. המערער הבהיר כי לטענתו השוטר התאנה לו, וראיה לכך מצא בעובדה שהשוטר ניגש אליו בכניסה לביתו, ביום שישי בשעת בוקר, כשבתו של המערער לידו. עוד טען המערער שהתייחסותו של השוטר לרחוב אהבת ישראל שגויה, וכי הרכב המדובר מושבת והוא לא נהג בו. המערער אף טען כי גרסת השוטר, לפיה נסע מאחוריו והצליח לראותו ללא חגורת בטיחות, היא בלתי סבירה.

15. המערער הוסיף כי הוא נתקל באפליה שוב ושוב, אך בשל צבע עורו, ותיאר את המצוקה הכלכלית אליה נקלע בשל כך. המערער הדגיש שחרף כל זאת הוא מחנך את ילדיו לאהבה ולשוויון, ובכך הוא מאמין. המערער ביקש אפוא כי לחלופין יתקבל ערעורו על גזר הדין.

16. ב"כ המדינה טען כי דין הערעור להידחות. ב"כ המדינה הטעים כי טענות המערער בנוגע להכרעת הדין הן כולן טענות הנוגעות לממצאים שבעובדה, ובכך אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב. אשר לגזר הדין, ב"כ המדינה סבר כי אין עילה להתערב בגזר הדין, אך בשל נסיבות המקרה המיוחדות ולפנים משורת הדין השאיר לשיקול דעת בית המשפט הפחתה מסוימת ברכיב הקנס.

דין והכרעה

17. דין הערעור על הכרעת הדין להידחות, ודין הערעור על גזר הדין להתקבל.

18. אשר לערעור על הכרעת הדין: בית המשפט העליון פסק ושב ופסק כי אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי מהימנות ועובדה שכן יתרון ההתרשמות הבלתי אמצעית מהעדים נתון בידיה של הערכאה הדיונית. כדברי כב' השופט שטיין בע"פ 4802/18 פלוני נ' מדינת ישראל (2019) -

"הלכה עמנו היא שבית משפט זה בשבתו כבית משפט לערעורים אינו מתערב בממצאי עובדה, ובפרט בממצאי מהימנות, אשר נקבעו על ידי הערכאה הדיונית על בסיס התרשמותה הישירה מהעדים שמסרו את עדותם לפניה... זאת, בכפוף למספר חריגים צרים ומוגדרים, שאינם חלים במקרה דנן" (שם, בפסקה 24 לפסק-הדין. וראו האסמכתאות הרבות המפורטות שם).

19. כך הוא הדין גם במקרה הנוכחי. בית-המשפט קמא, שהתרשם באופן בלתי אמצעי מהעדים שהעידו בפניו ונחקרו בחקירה נגדית, ראה לנכון לקבל את עדות השוטר ולדחות את עדותו של המערער, ולא הוכחה עילה להתערב בממצאי מהימנות אלו.

20. בית-המשפט קמא נדרש לכל הסוגיות שהעלה המערער בהקשר זה (ובכלל זה לטיעון בדבר הרחוב בו בוצעה העבירה ולטיעון בדבר המניע הפסול שיוחס לשוטר), וראה לנכון לדחותם. משעה שיתרון ההתרשמות מהעדים מצוי בידי הערכאה הדיונית ומשעה שבית-המשפט קמא התמודד עם טיעוני המערער, וראה לנכון לדחותם, תוך שהוא מפנה לתגובתו של המערער על אתר בפני השוטר כחיזוק למסקנתו זו, לא קיימת עילה להתערבותה של ערכאת הערעור בהכרעת הדין של בית-המשפט קמא.

21. על כן, הערעור על הכרעת הדין נדחה.

22. שונה דינו של הערעור על גזר הדין. במסגרת הערעור פרס המערער יריעה רחבה בנוגע לנסיבותיו האישיות ולמצבו הכלכלי, וכל אלו לא היו בפני בית-המשפט קמא. בנתונים אלו, ובפרט בנתונים אודות מצבו הכלכלי של המערער (שמפאת צנעת הפרט לא נפרט), יש כדי להשפיע השפעה של ממש על גובהו של הקנס שהושת על המערער. כאמור, נתונים אלו לא היו בפני בית-המשפט קמא ולכן לא יכלו להישקל על ידו. לכך מצטרפת העובדה שלמערער אין כל עבר תעבורתי שהוא, הגם שהוא נוהג כ-25 שנה, והדבר מדבר בעד עצמו.

23. ועוד: במקרה הנוכחי, בית המשפט קמא קבע כממצא שבעובדה שהשוטר **לא** פעל ממניעים פסולים, ואין כל עילה להתערב בכך. אף על פי כן, והגם שבמקרה הנוכחי, כאמור, **לא** כך היה, ראיתי לנכון לציין שדבריו של המערער בנוגע לגילויי האפליה בהם הוא נתקל שוב ושוב בהקשרים אחרים מעוררים הרהורים לא פשוטים. אין לי אלא לייחל כי "עוד מעט, עוד קצת, יתגשם החלום", "עוד מעט, עוד קצת, בקרוב נגאל" (חיים אידיסיס "המסע לארץ ישראל").

24. לפיכך, הערעור על רכיב הקנס בגזר הדין מתקבל. הקנס שנגזר על המערער יעמוד על הסך של 750 ₪ (חלף הקנס שנגזר על המערער בבית המשפט קמא). הקנס ישולם בשמונה תשלומים חודשיים שווים, הראשון שבהם ישולם ביום 1.5.2019.

25. בשאר חלקי גזר הדין לא ראיתי עילה להתערב.

26. המערער יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 1.5.2019.

אשר על כן, הערעור על הכרעת הדין נדחה, והערעור על גזר הדין (רכיב הקנס) מתקבל.

ניתן היום, כ"ב אדר ב' תשע"ט, 29 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.